

Lovforslaget fattes under Forhandling.

Schiøtz: Jeg har ikke taget Ordet for at lægge denne Sag den fjerneste Hindring i Veien; tværtimod skal jeg anbefale den, da jeg anser det for absolut nødvendigt, at 1 Procent bortfalder, da Overformynderiet rimeligvis ellers ikke vil kunne faae sine udenbys Kapitaler anbragte. Jeg har taget Ordet her ved 1ste Behandling for at udtale nogen Tvivl om, hvorvidt denne Foranstaltning, som nu er en Gjenganger paa 3die Aar, idet man de to foregaaende Aar har vedtaget en lignende Bestemmelse for et Aar ad Gangen, i Længden vil være tilstrækkelig, naar man ser paa de Kapitaler, som Overformynderiet har disponible til Udlaan og ikke kan faae anbragte. Det forekommer mig, at man bør tage under Overveielse, om ikke Tidspunktet er kommet til at nedsette den Rente, som Overformynderiet giver af de indsatte Kapitaler af Umyndiges Midler. For Diebliffet giver det 4 pCt.; men jeg finder ikke nogen Grund til, naar Renten i det Hele taget er nedsat, og naar Statens officielle Rente er $3\frac{1}{2}$ pCt., at saa Overformynderiet skal give mere end $3\frac{1}{2}$ pCt. Det kunde endda gaa, at man vedblev at give 4 pCt. af Kapitaler, der ere indsatte for egentlige Umyndige, men Overformynderiet har faaet en Opgave, som jeg næppe tror, noget andet Overformynderi i Verden har. Ved Fredn. af 21de Mai 1845 § 28 er der givet almindelig Afgang til at erhverve Konfirmation paa testamentariske Dispositioner, hvorved Forældre sætte Pengene for deres Børn fast i Overformynderiet, og den største Del af de Kapitaler, som Overformynderiet nu sidder inde med og er generet af, er saadanne baandlagte Kapitaler. Jeg har søgt at skaffe mig Oplysninger om, hvorvidt noget Tilsvarende finder Sted andre Steder; men der er ikke noget andet Overformynderi, der saaledes som det danske udenvidere skal modtage Kapitaler til Forrentning, fordi Forældre ad den Vej vilde sikke deres Børn. Jeg vil derfor henstille til den ærede Justitsminister, om der ikke er Anledning til at nedsette den Rente, som Overformynderiet skal svare af indsatte Kapitaler, i alt Fald af baandlagte Kapitaler. Det var den Henstilling, jeg vilde gjøre.

Buff: Det ærede Medlem for Randers Amts 5te Valgkreds (Schiøtz) begyndte med at sige, at han ikke vilde lægge denne Sag nogen Hindring i Veien, og jeg for mit Vedkommende skal sige, at jeg heller ikke vil være med til at lægge nogen Hindring i Veien for dette Lovforslags § 1; men Sa-

gen er jo den med dette Lovforslag her, at det bestaar af to Paragrafer, men at disse to Paragrafer omfatte høist forskellige Ting. § 1 omfatter det, som der omhandles i Lovden af 26de Mai 1868, § 4, Nr. 2, og som angaar den ene Procent, der skal gives, naar man erholder Laan af Overformynderiets Midler, eller skal have dem fornyede. Derom have vi haft Lovforslag tidligere, som kun have været paa Tid, men naar vi nu fik denne Paragraf, saaledes som den er afskaffet i dette Lovforslag, vilde det blive saaledes, at vi fik en permanent Bestemmelse om denne Sag, saaledes at denne ene Procent falder bort. Det er jeg enig med Lovforslaget i er heldigt, at denne ene Procent falder væk, og forsaavidt er jeg enig med Lovforslaget. Men hvad § 2 angaar, er jeg langt fra enig med det, og jeg tror ikke, at vi Provindsbeboere, allermindst vi Syder, kunne være tjente med at lade dette Lovforslag slippe igjennem uden at protestere imod det. Forholdet er dette, at vi kunne vedtage dette Lovforslags § 1, uden at der sker nogen Skade ved, at § 2 gaar ud. Derved faar man den Rettelse af 1 pCt., som tilføjes ved § 1. Forholdet er dette, at da Overformynderiet i 1869 efter Lov af 26de Mai 1868 blev samlet her i Kjøbenhavn, blev der givet os mange og skønne Løfter, for at vi Provindsboere skulde gaa ind paa denne Ordning. Den vakte Protest paa mange Steder, ja, den vakte endogaa Protest fra en Mand, som var saa berømt paa dette Omraade, det var forhenværende Medlem af dette Thing og forhenværende Justitsminister Casse. Han var, hvis man vil se efter i Forhandlingerne om denne Sag, ikke tilfreds med denne Ordning. Men der blev som Madning paa Krogen overfor Provindsboerne sagt, at naar vi nu kun havde eet Overformynderi og fik Alt samlet her i Kjøbenhavn og alle Kapitaler hertil, saa skulde vi kun give 12,000 Kr. eller 6,000 Rdlr. til Hjælp til Administrationen af dette Overformynderi. Forholdet var saaledes, at der var mange flere indenbys end udenbys Midler. Der var 8,933,345 Rdlr. indenbys Midler. Nu er Forholdet det, at der er 41,629,632 Kr. indenbys Midler og af indenbys Midler 97,820,105 Kr. Det, som denne § 2 nu forlanger, er, at vi skulle gaa over til, at vi ikke for de udenbys Laan skulle slippe med 6,000 Rdlr. eller 12,000 Kr., som var Grundlaget for Overenskomsten og Alforden den Gang, men at vi skulle gaa over til af hele Kapitalen at svare $\frac{2}{3}$ pro mille., og det bliver adskillige Gange Mere. Derfor siger jeg, at naar et Lovforslag som det nærværende med en saadan § 2 bliver fore-